

Piyano virtüözü Bernard Ringeissen'in Ankaradaki konseri

BİRİNCİ sınıf bir virtüöz ve genç yaşına rağmen, derin bir yorumcu olan Bernard Ringeissen'i, Cumhurbaşkan'ın Orkestrası refakatiyle, Beethoven'in 5 numaralı «İmparator» konçertosunu dinledik.

Viyana'nın Fransız orduları tarafından işgal sırasında ilk defa icra edilen bu eserin ihtişamlı ve kahramanca girişi karşısında, salonda bulunan Napolyon'un askerlerinden biri, gayri ihtiyari bir hareketle hemen ayağa kalkar ve «İşte İmparator» diyerek selâma durur. Beethoven'in bu muazzam eseri böylece «İmparator» olarak ün yapmıştır.

Bernard Ringeissen, ilk akordlarda bu kahramanlık havasını yaratmayı ve, ifade kudretinden hiçbir şey kaybetmeden, eserin sonuna kadar muhazafa etmeyi bildi.

Derinliğe giden yorumu, gerek heyecanlı gerekse sakin cümlelerde bizi cezbedti.

Sanatçı halkın coşkun ve sürekli alkışlarına, Chopin'in do mi nör op. 25 Etüdünün ve bir mazurkasının icrasıyla karşılık verdi.

Pazar akşamı, Fransa Büyük elçisi Baron de Juniac ve nazik eşi tarafından Sefaretin muhtemem ve zarif salonlarında düzenlenen bir resitalde de genç virtüözü tekrar dinlemek fırsatını bulduk.

Seçkin bir dinleyici topluluğu önünde Bernard Ringeissen, Chopin, Ulvi Cemal Erkin, Debussy ve Poulenc eserlerinden mürekkep bir programın icrasıyla ilk intibamızı doğruladı.

Paul Loyonnet ve Jacques Février gibi Fransa'nın en ünlü piyano üstadları ile çalışmış olan değerli virtüöz bu iki kutuptan, gerek teknik, gerekse müzik bakımından, çok şeyler kazanmıştır. Parmakları bazan tüy gibi hafif, bazan da çelik gibi sert olan genç piyanist, ateşli mizacı sayesinde, çaldığı eserlere özel bir canlılık ve revnak veriyordu.

Chopin'in 1. nci Ballade'ında daha derin bir lirizm daha vadedti bir ifade şekli beklenebilirdi. Fakat otuz yaşında bir sanatkardan ancak uzun yılların ve tecrübenin verdiği olgunluğu beklemek doğru olmaz.

Parlak bir geleceğe namzet görünen genç virtüözü gelecek yıl tekrar dinlemek zevkine nail olacağımızı ümit ederiz.

Cuma akşamı konserinin ikinci kısmında yer alan Adnan Saygun'un 1. nci Senfonisinden de kısaca bahsetmek isterim. Polifonik pasajlarda bazı ham ses stürmelerine rağmen, canlı ve ilginç bir eser.

Kontrapuntik üslûbla yazılmış bu sayfaları ilk dinleyişte tahlil etmek fazla cür'etli bir teşebbüse girişmek olur. Binaenaleyh, eserin bazı hususlarını belirtmekle iktifa edeceğim. Ritmik hatlar arasında ahenk ve tena-

ritimleri biraz Paul Dukas'ın «Si hırbaz Çırağ» senfonik şiirinin havasını andırıyordu. Adagio'nun ortasındaki kıvrak kısmı ve Allegrettoyu beğendik.

Son kısmın Allegro Assal'sinin bütünlüklerini yenen orkestra, eseri maharetle yöneten Hikmet Şimşek ve değerli bestekâr hararetle alkışlandılar.

L. E.